

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. Ямбол, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла Р. Димитрова

при участието на секретаря П.А.А.

като разгледа докладваното от Светла Р. Димитрова Гражданско дело № 20222330102398 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по молба, подадена от Т. А. Г. против ОД“Земеделие“-Я., с която същата желае да се да бъде отменена Заповед за налагане на дисциплинарно наказание № ***/25.08.2022г. на Директора на ОД“Земеделие“-Я., с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „забележка“, като незаконосъобразна, постановена в нарушение на материалния и процесуалния закон и необоснована. Претендира да ѝ бъдат присъдени направените по делото разноски.

Според ищцата в обжалваната заповед липсват данни за извършено нарушение по чл.187,ал.1,т.8 от КТ – злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на предприятието, както и разпространяване на поверителни за него сведения. Сочи, че в сигнала който е подала е описано неправомерно поведение на колежката ѝ, която няма качеството на работодател, респективно тези сведения не биха могли да се квалифицират като „поверителни“ за работодателя, нито с тях да се уронва доброто му име. Според ищцата, тя е използвала конституционното си право, регламентирано в чл.45 от Конституцията на РБ да подава жалби до държавните органи. Същата е била свидетел на извършено нарушение от страна на колежката ѝ

С.А., а именно, че същата на 16.05.2022г. подписва заявление за подпомагане от името на починало лице, който е земеделски производител С.М.К.с УРН***. За тези нарушения ищцата е уведомила нейният работодател, министъра на земеделието, прокуратурата и сдружение „***“, като е изпълнила своя граждански дълг да сезира държавните органи за станало й известно нарушение. Според ищцата сведенията, които е разпространила в жалбата си, нямат характер на поверителни, защото не са обявени за такива с нарочен акт, и не касаят работодателя, а нейна колежка, която е служителка в Общинска служба „Земеделие“ офис Б. Тези сведения са разпространение на органи, които имат право да ги узнаят и които могат да проверят информацията и да вземат становище.

Според ищцата работодателят не е спазил и изискванията на чл.193 от КТ, като не е събрал и оценил посочените в сигнала и обясненията на Т. А. доказателства., а е приел че ищцата не е представила доказателства за твърденията си. Според нея разпространяването на вярна информация не може да бъде zlepоставящо работодателя, и с нея няма как да се уронва доброто му име. Пзовава се на чл.22 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, според който служителите в държавната администрация не могат да бъдат санкционирани поради факта, че са докладвали за случай на нарушение на този кодекс.

По отношение на обвинението, че ищцата била разпространила информацията, че Общинска служба „Земеделие“ офис Б. и Е. изпълнявали функциите на агенция за недвижими имоти, счита че тази информация има много общ характер и не съдържа в себе си нищо укоримо и zlepоставящо, като не е ясно какво в тази информация е уронващо доброто име на работодателя.

На следващо място счита, че е допуснато нарушение на чл.194 от КТ, след изтичане на двумесечния срок от узнаване на нарушението, който е 13.08.2022г., а не както в заповедта 25.08.2022г.

На следващо място сочи, че в заповедта е посочено, че е извършила нарушение на чл.107а,ал.21 от КТ вр. с чл.2,т.2,т.9,т.11,чл.14,ал.1 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, като в КТ липсва чл.107, ал.21. В заповедта лисва фактическо описание на нарушенията по чл.2,т.2,т.9,т.11,чл.14,ал.1 от Кодекса за поведение на служителите в

държавната администрация, като в този смисъл счита, че е нарушен чл.195 от КТ, т.к. заповедта е немотивирана.

На следващо място твърди, че за част от обвиненията работодателят не ѝ е искал писмени обяснения по чл.193 от КТ.

В хода на съдебното дирене искът се поддържа.

В депозирания писмен отговор ответникът оспорва изцяло исковата претенция като неоснователна. Сочи, че ищцата не е наказана, че е подала сигнал пред държавен орган, нито е наказана затова, че е докладвала нарушението пред непосредствения си ръководител, съгласно чл.22 КПСДА. Твърди, че наказанието е за това, че същата е подала анонимен сигнал до сдружение „***“, като по този начин, както е описано в Заповедта, работникът е злепоставил ОДЗ-Я. през трети лица, които лица нито са държавни органи, имащи функции да разследват престъпления, нито такива, които да извършват проверки за нарушения на служители.

Според ответника е неоснователно оплакването, че липсвали данни за извършено нарушение на чл.187,ал.1,т.8 от КТ, т.к. описаните в Заповедта действия на ищцата-служител, изразяващи се в подаването на сигнал до трето лице показват такова нарушение.

Според ответника в заповедта са посочени нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага, като счита че са изпълнени изискванията на чл.195,ал.1 от КТ и заповедта е достатъчно мотивирана, като оплакванията в тази връзка са неоснователни.

Счита за неоснователни оплакванията за неизпълнение на чл.193 от КТ. Твърди, че в случая, в дисциплинарното производство работодателят не е имал задължения да проверява достоверността на изложените в сигнала на ищцата обстоятелства, а дали същата е разпространила поверителни сведения на трети лица. Сочи, че такава проверка е извършена надлежно, като в нея безспорно е установено това действие от страна на ищцата от събраните доказателства, а и от обясненията на ищцата, която сама потвърждава това. Счита,че резултатът от проверката по сигнала няма значение за настоящия случай.

Оспорва твърдението за нарушение на чл.194 от КТ. Твърди, че за

нарушението на трудовата дисциплина, за което е наказана ищцата – подаване на анонимен сигнал до трето лице сдружение „***“ работодателят е узнал с постъпване на звуковия файл с рег.№ *** станало на 06.07.2022г., като е наложил наказанието в срока по чл.194 от КТ – преди изтичане на двумесечния срок на 06.09.2022г.

Счита, че обжалвана заповед е законосъобразна – издадена от компетентно лице в предвидената форма, съдържа необходимите реквизити, мотивирана е и наложеното наказание е съответно на тежестта на извършеното нарушение, поради което моли за отхвърляне на исковата претенция като неоснователна. В хода на производството възраженията се поддържат.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Ищцата е представена е обжалваната заповед № ***/25.08.2022г. на директора на ОД“Земеделие“ Я., с която на Т. А. Г. е наложено дисциплинарно наказание „забележка“. Представени са обяснение от Т. А. Г. вх.№ ***/04.08.2022г. и покана за представяне на писмени обяснения до ищцата от ответника изх.№ ***/01.08.2022г., както и сигнал от ищцата да Районна прокуратура-Я. вх.№ ***/22г.Допълнително ищцата представи сигнал подаден от нея до Сдружение „***“гр.Я., актуално състояние на Сдружението от ТР, видно от който то се представлява от Н.Х.К., както и препис от звуков сигнал постъпил в ДФ“Земеделие“ с рег.*/3745 от 01.0.2022г. от Н.К..

Ответника е представил цялата дисциплинарна преписка, по която е издадена обжалваната заповед, копия от доклад от Т. А. Г. до Министъра на земеделието и зам.министъра на земеделието И.Х. с копие до ОД“Земеделие“ гр.Я., докладна от Я.Д.З. вх.№ ***/10.06.2022г., докладна от С.П.А. вх.№ РД-*/ 10.06.2022г., разпечатка от личната страница в социалната мрежа „Фейсбук“ на г-жа Н.К., личното трудово досие на ищцата.

Видно от постановление от 08.11.2022г. на РП-гр.Я., ТП-гр.Е. материалите по преписка №***/2022г. са изпратени на Окръжна прокуратура град Я. за произнасяне по компетентност.

По делото бе разпитана като свидетел Н. Х.К., която заяви, че е председател на Сдружение „***“, което имало като основна дейност да

получава сигнали от граждани за различни нарушения от институциите и други граждани и да търсят съдействие Заяви, че познава ищцата, която е пуснала сигнал до сдружението. Тя ѝ се обадила по телефона за нарушение в службата от нейна колежка, с която работели в една стая и стояли една срещу друга, като ѝ казала, че същата тази жена е подписала починал човек с цел да вземат субсидиите. Това било през месец юни-юли 2022г. 3-5 дена след обаждането получила и писмен сигнал от нея. Сочил, че е подала сигнал директно до министъра, който подала по посочен ѝ телефон и разговора бил записан.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

С оглед наведените от ищцата твърдения в исковата молба съдът приема, че предявеният иск е с правно осн. чл. 357, ал.1 от КТ, вр. с чл.187, ал.1, т.8 от КТ, вр. с чл.109а, ал.21 от КТ вр. с чл.188, т.1 от КТ за отмяна на дисциплинарно наказание „забележка“.

Съдът намира искът за допустим, доколкото е налице правен интерес у ищцата от предявяването и поддържането му.

Съгласно чл.195 от КТ дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законния текст, въз основа на който се налага. В случая в изложените от работодателя мотиви в обжалваната заповед не е посочено конкретното извършено от служителя деяние – действие или бездействие, с което наказаната е допуснала злоупотреба с доверието и уронване на доброто име на ОД „Земеделие“ Я. Липсва пълно описание на фактите, индивидуализиращи конкретното нарушение на трудовата дисциплина като работодателят не е посочил в какво се изразява нарушението с индивидуализиращите го като акт на конкретно поведение признаци от обективна и субективна страна. От мотивите на заповедта само може да се предполага, че неправомерното действието на ищцата е изнасянето на поверителна информация под формата на анонимен сигнал към сдружение „***“, което бе конкретизирано от ответника по време на производството по настоящото дело. В заповедта са описани действия във връзка с постъпили сигнали и докладни, по които работодателят е извършил проверки, включително изпратения от ищцата сигнал до Сдружение „***“, който факт

не се оспорва и се потвърди от гласните доказателства в лицето на свидетелката К., които съдът кредитира като обективни, като работодателят се е ограничил само да посочи нормата на закона, но не и конкретните действия на служителката, като само може да се предположи, че действието на ищцата е в изнасянето на поверителна информация под формата на анонимен сигнал към сдружение „***“. По никакъв начин ответникът не посочи и представи доказателства, коя е поверителната информация, която се съдържа в изпратения сигнал, защо я счита за поверителна и по какъв начин тя е станала такава. В заповедта за налагане на дисциплинарното наказание, не става ясно от коя дата работодателят е узнал за извършеното нарушение, като не е посочена датата на която е узнал за извършеното от ищцата нарушение. В същата са цитирани три дати, първата от които е 10.06.2022г./Доклад на С.А.-главен специалист в ОСЗ Б./, което е прави немотивирана.

От друга страна, нарушенията на трудовата дисциплина, с техните обективни и субективни признаци, очертават рамката на спора. Само при конкретното им описание в заповедта за дисциплинарно наказание съдът може да извърши проверка за това спазени ли са повелителните изисквания на закона, свързани с процедурата по наказване (изслушване или приемане на обяснения и преклузивни срокове), както и тази по същество - налице ли е виновно неизпълнение на трудовите задължения за всеки отделен случай и правилни ли са приложени критериите, за определяне на наказанието. Нормата на чл. 195, ал. 1 от КТ е императивна и неизпълнението ѝ при издаване на заповед за дисциплинарно наказание не се санира с въвеждане на липсващите фактически основания в процеса и представяне на доказателства за установяването им.

Отделно от това съдът намира, че посоченото в заповедта нарушение по т. 8, пр.1 от чл. 187 КТ - "злоупотреба с доверието и уронване доброто име на предприятието" за неустановено.

Доктринално нарушението по тази разпоредба съставлява съзнателно отклонение от страна на служителя, от целта на възложената му дейност, която работодателят желае да постигне чрез изпълнението ѝ, което отклонение има за резултат или уронване престижа и доброто име на работодателя, или разпространяване на служебна информация, или нанасяне

на материални щети на работодателя. Касае за специфичен вид нарушение на трудовата дисциплина, различно от тези, описани в чл.187, т.1-7 КТ, с оглед на систематичното му място. В съдебната практика тази теоретична постановка е допълнена в следния смисъл: Злоупотребата с доверието на работодателя, оказано при възлагане изпълнението на работата за длъжността по смисъла на чл.187, ал.1, т.8, пр.1 от КТ, може да се прояви в различни форми, чиято обща характеристика е злепоставяне на отношенията на доверие между работник или служител и работодател. Злоупотреба с доверието на работодателя е налице, когато работникът или служителят, възползвайки се от служебното си положение, е извършил преднамерени действия, с нагласа извличане на имотна облага за себе си или за трето лице. Доброто име на предприятието е нарушение, с което работодателят е злепоставен от работника или служителя пред трети лица и това достоверно се отразява или е възможно да се отрази неблагоприятно на конкурентноспособността, ефективността и авторитета на предприятието.

За посоченото в заповедта нарушение по чл. 187, т.8 КТ - "злоупотреба с доверието на работодателя", следва да се има предвид, че личния характер на трудовото правоотношение по необходимост предполага установяване на отношения на доверие между работника или служителя и работодателя. Злоупотреба с доверието означава използването на оказаното от работодателя доверие на работника или служителя за неправомерно извличане на определена облага за него или за друго, с което се накърнява доверието на работодателя. Характерна за това нарушение е неговата субективна страна. То е съставомерно само когато е извършено умишлено. Неправомерното извличане на определена изгода от работника или служителя, когато е извършено по небрежност, на общо основание съставлява нарушение на трудовата дисциплина, но то не може да се квалифицира като злоупотреба с доверието.

Ответникът, като носител на преобразуващото право да наложи дисциплинарно наказание, следва да установи, че законосъобразно е упражнил това свое право. В този смисъл негова е доказателствената тежест да докаже при условията на пълно, главно доказване осъществяването на нарушението на трудовата дисциплина посредством обективните му и субективни признаци. В настоящия случай, ответникът не проведе доказване, че ищцата е злоупотребила с доверието на работодателя, не се установи

умисъл от страна на ищцата за неправомерно извличане на определена облага за нея или за друго, с което да се накърни доверието на работодателя и поради което не може да се вмени на ищцата извършване на това дисциплинарно нарушение.

Съдът счита, че изпращането на анонимен сигнал към сдружение „***“ от ищцата, като поведение не може да се квалифицира като уронване доброто име на предприятието. Разпоредбата на чл. 187, ал.8 от КТ, изисква наличието на две кумулативни предпоставки – злоупотреба с доверие и уронване на доброто име на предприятието, които са в причинно-следствена връзка. Злоупотребата с доверие се изразява в използване на оказаното от работодателя доверие за неправомерно извличане на определена облага за работника или за трето лице, и в резултат на тези действия следва да е настъпило уронването на доброто име на работодателя. В случая обстоятелства за такова нарушение не се установиха.

При така изложените съображения съдът намира, че не е изпълнен фактическият състав на разпоредбата на чл. 187, т. 8 КТ, както и че работодателят не е упражнил законосъобразно дисциплинарната си власт поради което заповедта, с която е наложено дисциплинарно наказание "предупреждение за уволнение" на ищцата следва да бъде отменена.

На основание чл.78 ал.1 ГПК ответника дължи на ищцата направените по делото разноски. Видно от представения списък същата е сторила такива за адвокатско възнаграждение в размер на 800лв.

На основание чл. 78 ал. 6 от ответникът следва да заплати държавна такса за разглеждане на делото в размер на 80.00лв. по сметка на ЯРС, както и държавна такса в размер на 5.00лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Воден от горното, Я Р С

РЕШИ:

УВАЖАВА предявеният от Т. А. Г., ЕГН ***** от гр.Б., обл.Я., *** със съдебен адрес: гр.Я., ***– адв.В.К. от АК-Я. иск по 357, ал.1 от КТ, вр. с чл.187, ал.1, т.8 от КТ, вр. с чл.109а, ал.21 от КТ вр. с чл.188, т.1 от КТ против Областна дирекция „Земеделие“ със седалище гр.Я., ***, представлявано от

директора В.С.В., като отменя заповед № ***/25.03.2022г. на директора на ОД“Земеделие“ Я., като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ОСЪЖДА Областна дирекция „Земеделие“ Я. на осн.чл.78,ал.1 от ГПК да заплати на Т. А. Г. направените по делото разноски в размер на 800лв.

ОСЪЖДА Областна дирекция „Земеделие“ Я. да заплати държавна такса за разглеждане на делото в размер на 80.00лв. по сметка на ЯРС, както и държавна такса в размер на 5.00лева в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ЯОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____